

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 15 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželni zbori.

V Ljubljani, 12. septembra.

Koncem minulega tedna sešli so se deželni zbori. Vlada odločila se je kar na naglo sklicati je še ta mesec, a ustregla ni s tem nikomur, najmanj seveda deželnim odborom samim, kateri niso mogli pripraviti za posvetovanja potrebnega gradiva. Pa tudi politične stranke niso zadovoljne. Nemška levica sdi, da je vlada sklicala deželne zborove na ljubav svojim konservativnim prijateljem, katere si hoče ohraniti in je vzdržati pri dobri volji, desnica pa je nezadovoljna, ker so sklicani deželni zbori o najmanj ugodnem času in za jako kratko dobo, iz česar razvidi, da so sklicani samo pro forma. Kako neugodno je v nekaterih deželah došlo tekoče zasedanje, vidi se iz tega, da dalmatinski deželni zbor koj pri prvi seji ni bil niti sklepčen, tirolski deželni zbor pa je po izvršenih formalnostih ukrenil zaustaviti posvetovanja do konca meseca septembra, ko bodo izvoljeni novi zastopniki v južnem italijanskem delu dežele.

Glavno pozornost političnih krogov absorbira seveda češki deželni zbor, o katerem se tudi največ govori in piše, odstop trinajstorič poslanev velikega posestva je povod jako raznovrstnim kombinacijam. Odstopili so večinoma tiisti veleposestniški poslanci, kateri ne odobravajo letos na pomlad storjenega ukrepa svojih tovarišev glede punktacij. Nemci upajo, da pridejo punktacijske predloge če ne sedaj, vsaj v drugi polovici zasedanja v razpravo. Koj v prvi seji dež. zbora javilo se je zaradi punktacij rezko nasprotstvo mej Plenerjem in deželnim maršalom knezom Lobkovicem. Kakor levičarji, tako je tudi vlada uneta za izvedenje punktacij, ne zme neč se za vedno večji odpor naroda češkega in ne zme neč se zato, da tudi veleposestniki in Staročehi ne marajo jednostransko prevržene sprave, da ne marajo takšnih punktacij, kakeršne so Nemci željni. Levičarji silijo vlado, naj razpusti deželni zbor in naj pritiska na veleposestnike, da volijo punktacijam naklonjene poslance. Doslej se grof Taaffe še ni udal temu pritisku, čeprav bi mogel tej želji lahko ustreči; on pa se ne upira iz pravi-

coljubnosti ali iz naklonjenosti do Čehov, ampak iz strahu, ker vé, da bi v tem slučaju češki veleposestniki v državnem zboru zapustili mešano družbo, zbrano okolu Hohenwarta in da bi potem bilo tudi Taaffeovi vladi konec. Brez burnih debat pa tudi to kratko zasedanje dež. zbora češkega ne bode poteklo. Ostre interpelacije zaradi preganjanja čeških manjšin v nemških krajih in od Gregra nasvetovana adresa dale bodo povoda živahnim razpravam, političnim in državnopravnim.

Tudi moravski deželni zbor utegne postati torišče raznim, ne premirnim debatam. Češki poslanci nameravajo spraviti v razgovor vse v nebo kričeče krivice, katere se gode narodu češkemu na Moravi in ker tudi Nemci ne bodo zmolčali opravičenih in neopravičenih tožba, bodo tudi tu trčila politična nasprotstva drugo ob drugo.

Jednake vesti prihajajo tudi iz zelene Štajerske. Vladni ukazi glede rabe slovenskega jezika pri nekaterih avtonomnih občinah razburili so bili svobodoljubne nemške sodeželane do skrajnosti. Ta razburjenost podela se je že popolnoma, čeprav je bila umetno razširjena; deloma zato, ker je vlada obljubila izdatnih koncesij na drugem polji in tudi res že marsikaj storila, deloma zato, ker so Nemci sprevideli, da so dotični ukazi povse zakoniti. Vender mislijo to stvar spraviti zopet v razgovor. Morda potrebujejo nove razburjenosti naroda. A tudi zastopniki slovenskega naroda na Štajerskem mogli bodo iznesti pred deželni zbor celo vrsto pritožb in prepričani smo, da ne bodo ničesar prikrili in ničesar prizanesli najsrditejšim nasprotnikom narodnega našega gibanja.

Že burni prizori v prvi seji isterskega deželnega zbora napovedujejo ostre razprave. Razmere v Istri so tako napete, da bi morala vlada v svojem lastnem interesu in tudi v interesu cele države skrbeti, da se počenjanju italijanske stranke konec naredi. Namesto pa da bi delovala v tem zmislu, dá se zastopati po uradniku, kateri je kot strankar kompromitiran in absolutno nesposoben za takšno mesto. Tudi s tem kaže vlada, da nima dobre volje, niti toliko, da bi vsaj varovala navidezno nepristranost.

V goriškem, tržaškem in koroškem deželnem zboru še ne vemo, ali se bodo pojavila obstoječa nepremostna nasprotstva ali ne, o kranjskem deželnem zboru pa za danes ne bode povedano drugega nič, kakor da bodo klerikalci slovenski z nemškutarji skupno delovali proti narodnjakom, ki naj bi se vsi združili.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 13. septembra.

Delegaciji

sklicani sta na dan 1. oktobra in sicer v Budimpešto. V vojaške svrhe zahtevala bo vlada zopet nekoliko milijonov več kakor lani. Letos bodo — prvič — tudi Mladočehi v delegaciji in nadejati se je zanimivih razprav.

Mladočeška adresa.

Mladočeški klub ukrenil je nasvetovati deželnemu zboru posebno addresso in se radi tega obrnil do kluba veleposestnikov in Staročehov. Staročehi so se v principu izrekli za mladočeški nasvet ter so povabili Mladočeha, naj jim naznanijo načrt. Motivi, da so se Staročehi odločili apelovati neposredno na krono, so tehtni dovolj, kajti z addresso mislijo protestovati proti izvedenju punktacij, kakor žele to levičarji in vlada, ter proti ustanovitvi sodišča v Toplicah, s katero se je kršila kompetencija dež. zbora, ki ni bil o dotični predlogi izrekel svojega mnenja.

Nemške želje.

Praski „Tagblatt“ priobčuje nekaj časa sem niz člankov, v katerem zagovarja in utemeljuje baje protestantskih Prus, takozvan konservativcev, novo zvezo mej Avstrijo in Nemčijo. Po nasvetu tega moža združila bi se Avstrija s sosedno Nemčijo skoro tako, kakor vsaka druga nemška država vrh tega pa naj bi vladarski rodovini Habsburžani in Hohenzollerni sklenili dedno pogodbo, da bi bilo danes ali jutri nadejati se združitve Avstro-Ogerske in Pruske. — Ti nasveti so sicer brezaktni, naravnost protiaustrijski in tudi povse nemogoči, ker treba ne samo privoljenja cesarjevega, ampak tudi privoljenja narodov. Ti članki izražajo pa končne smotre naše „državne“ stranke, naših nemških levičarjev upanja in nadeje in vse točke, v katerih soglašajo z pruskimi politiki, kateri jih zato denarno podpirajo n. pr. pri Schulvereinu in drugih takšnih društvih.

LISTEK.

„Glasbena Matica.“

V Ljubljani, 12. septembra.

Veselo nas je vznemadil zadnji razglas odbora „Glasbene Matice“ ob otvoritvi njene glasbene šole. Uvedenje pouka v harmoniji, katero nam razglas naznanja, je za mladi naš zavod kar največjega pomena. Živa priča nam je, da je vodstvu glasbenega društva resna skrb za vstrajni napredek njegove šole. Glasbeni pouk brez poznanja harmonije ostane vsikdar diletantski. Za temeljito proučevanje glasbe, za dobro izvežbanje in poznanje ne zadošča nastopnemu glasbeniku ničakor ono malce teorije, katero zajame zajedno s poučevanjem na jednom ali drugem instrumentu. Površno znanje najpotrebnejših teoretičnih pojmov danes ne zadošča več, da se človek uvrsti mej glasbenike, oziroma poznavalce glasbe. Zahteve sedanjosti prekašajo v vsakem oziru preteklost v toliko, da je priporočati vsemu svetu, ki se peča količkaj z glasbo, naj se temeljito seznani s harmonijo. Znanje harmonije bode v bližnji bodočnosti postalo nekaka ustopenica v krog glasbeno naobraženega sveta: Kdor harmonije ne bo poznal, si pač imena glasbenika privedati ne bo mogel,

tudi v beli Ljubljani ne. Naša stolica ima relativno največ glasbenega zaroda v celi monarhiji. Naša skrb bode, da bo ta zarod tudi vednostno stal na relativno najvišji stopnji!

Vidi se, da „Glasbena Matica“ za tak napredek skrbi in tudi v bodoče skrbeti hoče, ker je poleg pouka v harmoniji za bodoče leto nastavila tudi štirimesečno zimsko pevsko vadnico, ki bo kar najboljša došla nekaterim manj izurjenim, a izvrstno nadarjenim pevcem. S to vadnico oskrbel si bode krasni pevski zbor izvežbanega zaroda za bodočnost ter si osigural tudi poslej svoje doslejšnje ime in vedni napredek. Pa ne samo vadnica se je ustanovila, tudi pouk v samospěvu se bo razširil in tako omogočilo, da se goji petje na vednosten način. — V velikih mestih nahajamo dandanes zborove obstoječe iz samih samospěvcev; da, zborove, pevce, katerim se naravnost čudno vidi, da je petje, ki ni toli umetno izobraženo, sploh možno dobro izvajati. Danes že je pri nas potreba onim pevcem, katerim so odmenjeni v zborih boljše vloge, da so se učili samospěva. Čez desetletje bode se morda zahtevalo že od vsakogar. Učiti se, učiti in zopet učiti se — oemeva od vseh strani. —

Precej glasbe se že sedaj proučuje v naši stolnici — vender je vse gojenje v nas malo jedno-

stransko: Vsak se priuči klavirju, a gosli so v Ljubljani pri ljudstvu prešle v nemar. Gosli, oni najizraznejši instrument, katere so pravi biser mej glasbili, so v nas do mala nepoznane. In koliko cenejši je pouk, koliko cenejša nabava goslij samih, nego ona klavirja! Res je, da tu treba prirojene nadarjenosti, a zopet res, da glasovir nikdar ne nadomesti goslij. Glasba na gosli seže v srce toliko, kakor malo kaka druga in blaži človeka mnogo bolj nego ona drugih instrumentov, ki se rabijo mnogo mehanečnejše. Vsekako bi bilo priporočati, da se mnogo gojencev oglasi za gosli in da tudi v nas Slovencih zasigurajo bodočnost godalom. — Glasbeni šoli pa želimo, da uspeva tudi na tem polji sorazmerno z drugimi.

Dobra ideja bila je tudi ta, da dopušča odbor učencu voliti si učitelja. Osebna simpatija izraža veliko moč na pouk. Pedagogično je načelo dobro, a da bi se do cela dalo izvesti . . . , to pač ni možno. Došla je, da se ustreza, kolikor možno.

Naš glasbeni zavod je danes dobro uravnan. To nam kaže mej drugim stalnost učiteljev na šoli, katera je prepotrebna za dobri razvitek njen, kakor tudi za povoljne učne uspehe. Želimo mu vstrajnega napredka in povoljnega uspeha mej gojenci in mej narodom. Mila mu sreča!

Vnanje države.

Srbske homatije.

Oficijozna „Zastava“ javlja iz Trstenika v Kruševaškem okraju, da je narodni poslanec Rajko Tajić na čelu svojih semišljenikov iz Dragiceva prišel v Stopanj in napadel ondodnega obč. načelnika Milana Gjorgjevića, ker je ta zadržal volilce, da niso prišli na shod v Aleksinac. Gjorgjević so radikalci pretepli, Rajko Tajić pa je hujskal ljudstvo, naj se upre. Tajić in njegovi tovariši so potem šli v Trstenik, iluminirali ves kraj in vso noč popivali. — Ta isti list javlja nadalje, da radikalci javno hujskajo k revoluciji. Vlada odstavila je učitelja Tasa Popovića, ker je prigovarjal ljudem, naj se pripravijo za revolucijo in razširjal vest, da se vrne Milan.

Francija in Rusija.

Marki Morès očital je bil pred kratkim francoskemu poslaniku Mohrenheimu, da je dolžil vodjo radikalne stranke Clémenceau-a, da agitira zoper francosko-rusko zvezo in to v zborničnih couloirjih. Clémenceau priobčil je vsled tega odprto pismo, v katerem zavrača Mohrenheimovo očitaje kot neresnično ter pravi, da se je vedno upiral pretiravanju, a tisti hip, ko je bil car ustal, da sluša marseillaiso, tedaj je tudi on z odkritim veseljem odobril zvezo. Kakšne konsekvence bodo še imele Kronstadtske slavnosti, tega sedaj ne more nihče prorokovati, vsakod pa želi, da bi bile dobre in zato vsak lahko po svoji individualnosti sodi, ali je prevelika gorečnost umestna in koristna ali ne.

Italijanski anarhisti.

V nedeljo po noči ob 2. uri eksplodirala je v Bologni v veži brzojavnega urada velika bomba, razrušila vse šipe, uničila urad korespondenčne družbe „Agenzia Stefani“ ter nevarno poškodovala nekega novinarja, ki je v tistem trenutku hotel zapustiti hišo. Policija začela je strogo preiskavo in zaprla nekega anarhista, ki se je ob kritični uri mudil v bližini brzojavnega urada.

Dopisi.

Iz Kamnika, 11. septembra. [Izv. dop.]

(Koncert pevskega društva „Lira.“) Na Mali Šmarin dan nam je pripravilo zadnji čas jako delavno društvo „Lira“ prav prijeten in zabaven popoldan v prostranem Fischer-jevem salonu. Vspored koncertu bil je za vsacega prijatelja petja jako zanimiv. Take prilike ni izpustiti. Pojdimo, da vidimo in čujemo! — Domači, dobro izvežbani orkester pod vodstvom gosp. Fileca vtaboril se je zraven improviziranega odra, da zabava občinstvo med posameznimi pevskega točkami, kakor tudi še posebej oni del posetnikov veselice, kateri si ne štejejo v greh, da se pri taki, pri nas jako redki priliki, nekoliko zavrté. O določenem času se na odru razvrsti 16 pevcev, da zapoje Hajdrihovo bojno pesem. Pevci so dosegli s svojimi čvrstimi glasovi, pravim nepretiranim ognjem namen tej navdušeni pesmi. Po kratkem odmoru nastopi s pevci šestero kamniških krasotic, da izvajajo drugo vsopredno točko: Ipavčev „Pozdrav“. Čuli smo mešani zbor „Lira“ že mnogokrat to milo pesem pevati, a priznati nam je, da je ta produkcija v dovršenosti presegla vse prejšnje. Istotako navdušeno, rekli bi skoro dovršeno, kakor prvi dve pesmi, proizvajale so se tudi naslednje pesmi: „Crnogorac Crnogorki“, „Sirota“, „Zrinjski-Frankopanka“, „Slovo od domovine“, „Za dom med bojni grom“. Biser med vsemi navedenimi pesmami bila je vse kakor „Sirota“. Samospev gospe Vremšakove v tej pesmi nam je jako ugajal. Glas ji je bil jako čist, mil, najprijetnejše zvoneč, v srce segajoč. Tudi pri drugih gospodičnih pevkah opazili smo že jako izvežbane glasove. Občinstvo je pokazalo svoje zadovoljnost z burnim ploskanjem in navdušenimi dobro-klici. Pevcem in pevkam je bilo mnogo truda, da so rešili pri tem koncertu, kakor tudi pri zadnjem dne 14. avgusta takó častno svojo domoljubno nalogo. Častitamo na tem lepem vseh marljivemu in požrtvovalnemu povodju g. Franu Stelétu, ki si je res prizadejal obilo truda, da so bile vse glasbene točke vestno naučene in pravilno izvajane. Lep napredek prikazuje to izborna društvo; zato je pa tudi iz srca želeli, da bi občinstvo to društvo v prihodnje bolje podpiralo, kakor sedaj. Le neradi beležimo, da smo pri tem koncertu opazili mej poslušalci več tujcev, nego domačinov. Društvu samemu pa bodi vedno tudi skrb, da si pridruži še drugih novih močij, katerih je še v našem mestu mnogo najti. Izvestno bode vsakemu za petje se zanimajočemu jako po volji, ako vstopi v kolo Lirašev zopet naš dobroznani domači tenorist g. Stefančič. Da se posamezni društveniki Lire zanimajo tudi za cerkveno petje, je gotovo prav hvalevredno. Pri letošnjih šmarnicah v samostanski cerkvi imeli smo lepo pri-

liko slišati jako ubrano petje, pri katerem je sodelovalo več pevcev Lirašev. — Prav takó; ugled društveni se bode s tem vsekakor povečal. Društvo pridobilo si bode nedvomno več toliko potrebnih prijateljev. Rasti, cveti in razvijaj se pošteno društvo; pesem tvoja glasna naj budi narodno zavest v domači, kakor tudi v tuji zemlji pri naših, po krvi nam sorodnih bratih!

Prvi slovenski katoliški shod v Ljubljani.

V Ljubljani, 13. septembra.

V „Slovenčevem“ taboru jim gre sedaj vse navskriž. Ves sijajni efekt, katerega so pričakovali od sebično nasnovanega katoliškega shoda, je padel v vodo. Namesto priznanja žanjejo proteste od vseh strani pristnega javnega mnenja. Po slovesnih shodih in slavnostnih večerih — pravi „katzenjammer“. To je pač siten, bolezniv položaj in ni zamere, če gospóda nervozna za mizo sedi in psovke pošilja na razne adrese. Kar se nas tiče, mi se ne maramo mazati s to vrsto žurnalistov. O gosp. Koblarju, kateremu doni hvala cele Slovenije, pa pravijo, da je „frivolno žalil poštenega moža“ (namreč: dra. Šušteršiča!), da tedaj, ko je vstal k zagovoru družbe sv. Cirila in Metoda, ni „vedel, kaj dela“ in domnevati bočejo, „da si ni bil v svesti herostratskega svojega početja“. Postaviti se proti brezvestnim napadovalec naše šolske družbe, to je torej gospodi frivolno in herostratsko početje?! Pa zavijajo in zvijajo se, trdeč, da ni nihče napadal. Čudno, da ves slovenski svet vidi in čuti napad, samo „zajamrana“ gospóda ne, ki nam sedaj neke proizvode ponuja, naj bi jih čitali in se uverili, da napada ni. Ali tu ne gre za to, kaj se nam v čitanje podtakne, ampak za to, kaj se je v šolskem odseku istinito na ušesa čulo. Resnične dogodke v tem odseku je „Slov. Narod“ resnično poročal. Za to imamo zopet klasično pričo v „Novi Soči“, katera zadnjič piše: „Dr. Šušteršič poslal je „Slovenskemu Narodu“ popravek, v katerem boče dati drugačen pomen nekaterim svojim izjavam. Da ne bo nikakega ugovora več, izjavljamo, da zapiski našega poročevalca povse soglašajo s poročilom „Slov. Naroda“. — Evo torej, mi smo golo istino poročali in podali istinito sliko tega, kako so si kolovodje knezoškofa Missia-Mahničeve stranke sami potegnili kriko raz obraz. Da pa ob istinitosti našega poročila ne bode nobene dvojbe, podajemo čitateljem izvirno poročilo „Nove Soče“ o dotičnem dogodku v šolskem odseku. Pod naslovom „Družba sv. Cirila in Metoda“ naglašajo Goriški list mlačnost kranjskih Slovencev do te naše šolske družbe in nadaljuje:

Lani smo se silno čudili tolikej mlačnosti kranjskih Slovencev, katere nismo mogli umeti. Letos pa nam je vse jasno in morali smo iti v Ljubljano na katoliški shod, da so nam tamkaj posvetili v možgane. In še kako so nam posvetili! Komurkoli bi je le še količkaj pošteno slovensko srce, moral bi se razjokati nad razdijavnostjo, ki vlada med kranjskimi Slovenci. Neki vrsti ljudij ni nič več sveto, kar smo doslej skrbno čuvali in negovali kot uzorno narodno svetinjo; vse, vse hočejo brezobzirno poteptati v blato, česar brezpogojno nimajo v svoji oblasti. Evo, kaj so počeli z našo vrlo šolsko družbo na katoliškem shodu.

Pripravljalni odbor je predlagal v resolucijah o šolstvu, naj bi se v Ljubljani osnovalo katoliško učiteljsko semenišče in, ako možno, tudi slovenska katoliška pripravna s pomočjo družbe sv. Cirila in Metoda, katera se v ta namen toplo priporoča. Torej samo „v ta namen“ se toplo priporoča naša šolska družba, za kateri jo katoliški shod potrebuje! Lepo priporočilo! Za vse njeno dosedanje delovanje pa pripravljali odbor ni našel ne jedne pohvalne besede v svojih resolucijah, ko je hvalisal in priporočal celo neznanatna društva, za katera širši slovenski svet le malo ali nič ne vé.

Zakaj je pripravljali odbor žaljivo prezrl našo velevažno šolsko družbo, spoznali smo več kot preveč iz ust poročevalca v šolskem odseku, nekega dra. Šušteršiča, kateri je imel na katoliškem shodu veliko besedo. Ta mož je odvetniški koncipient in se pripravlja tudi za politično življenje na Kranjskem. Doslej ga nismo videli še nikjer, kjer je bilo treba kaj zidati, marveč vselej in povsod, kedar in kjer treba kaj razdirati; tamkaj je povsod z veliko ognjevitostjo in brezobzirnostjo na delu, kar pač ni nikaka umetnost, ker razdirati zna vsak....

Dr. Šušteršič je torej tisti veliki katoličan, ki si je štel v svojo sveto dolžnost, da je ožigal našo šolsko družbo in njeno uzorno vodstvo. Dejal je, da družbina pravila so sicer dobra (čudno, da je toliko pripoznal!) a pravila še ne dajejo družbi življenja, ampak vodstvo: to pa je v rokah slovenskega liberalstva. (Tem besedam sledilo je viharno odobravanje, a tudi ugovarjanje od nekaterih srčnejših udeležencev.) V takih rokah pa

postane družba nevarna tudi z najboljšimi pravili in dokler ostane dosedanje vodstvo, ne more in ne sme noben katoličan imeti v družbo zaupanja. (Ko je nekdo zaklical, da v družbinem vodstvu so trije odlični duhovniki, dobili smo odgovor, da: tudi duhovniki so liberalci! Sledil je grozen krik in yik, kakoršnega popisati ni mogoče. Šušteršič stal je zmagonosno na odru; na ustnicah igral mu je zadovoljen smehljaj.) Naposled pravi nekako tako-le: Gospódo, ki ima vodstvo „Družbe sv. Cirila in Metoda“ v rokah, zatrujem: kmalu ostane osamljena (Hrupno pritrdjevanje, pa tudi ugovarjanje), kajti napeli bomo vse moči, da bo ta družba pri drugem katoliškem shodu v pravih rokah. Takrat bomo mi za družbo agitovali po celi deželi, po cerkvah bomo nabirali za družbo, tudi zadnji krajcar uboge udove naj gre za to. — Vi-harno odobravanje in ploskanje sledilo je tem besedam, rodoljubom od slovenskih mej pa je žalosti pokalo srce. Kaj takega vender-le niso pričakovali v Ljubljani, da bo človek, ki še ničesa ni storil za naš narod in ki se je iz nemškutarja prelevil v Slovence, ker mu je tako kazalo, na tako predrzen način hujskal proti možem, proti odličnim duhovnikom, katerim Šušteršič ni vreden niti jermenov odvezati od čevljev. Naj vé dr. Šušteršič in z njim vsi, ki so njegovih mislij, da Družba sv. Cirila in Metoda bodisi ostane v takih rokah, kakor doslej, ali pa sploh preneha živeti. Da bi prišli v vodstvo kaki Šušteršiči, temu se bomo upirali z najskrajnejšo odločnostjo. Našo šolsko družbo morajo voditi tako odlični duhovniki, kakršni so Zupan, Žlogar, Vrhovnik, dr. Svetina, in taki lajiki, kakoršni je v borbi za narod osiveli Svetec. Taki lajiki pa, ki se drznejo kakor oni Šušteršič jezicati celo proti Družbi sv. Cirila in Metoda ter blatiti njeno uzorno vodstvo, niso vredni drugega nego zaničevanja; namesto kakega stvarnega odgovora zaslužili bi jedino to, da bi jih zapodili z govornice. In to je zaslužil dr. Šušteršič v polni meri, kajti toliko predrznosti in komedijantstva še nismo videli pri nobenem govorniku, kolikor smo jih kdaj slišali.

Na take napade Šušteršičeve oglašil se je arhivar in kurat č. g. Anton Koblar iz Ljubljane, ki je prav krepko zavračal dr. Šušteršiča. Toda le polagoma je mogel povedati svoje misli, ker pri vsaki drugi besedi nastal je grozovit vihar; predsednik kanonik Klun zvonil in opominjal je v enomer k miru, a zaman. Č. g. Koblar ostal je miren in dejal: Gospóda, glejte, kaj delata (Upor). Ru-vajte ljuliko, a pustite pšenico. Če boste tako ravnali, uničite Družbo sv. C. in M.; pustite jo takó, kakoršna je. (Vihar. Klici: Nikdar! Nočemo!) Če niste zadovoljni s to družbo, ustanovite si drugo, jaz vam čestitam k takemu delu.

Tako krepko se je bil duhovnik g. Koblar potegnil za družbo sv. C. in M. proti posvet-njaku Šušteršiču. Čast takim duhovnikom, oni bodo imeli narod na svoji strani!

Tudi dr. Pavlica iz Gorice se je zaletel v našo šolsko družbo sv. C. in M. Dejal je, da pri-da-našnih odnošajih škofje ne morejo biti uneti za družbo sv. C. in M. Temu se ni čuditi, ker se je pri veselici neke podružnice plesalo. Gospod Koblar je prav lepo zavrnil tudi njega. Naglašal je, da družba stoji popolnoma na katoliški podlagi. Ako se je kje grešilo, temu družba ni kriva. Saj ima tudi duhovščina take življe med sabo, ki jej ne delajo časti. Ako vam sedanji odborniki niso po volji, izberite si druge. Sedanje vodstvo nikakor ni slabo. Predsednik je vse časti vreden duhovnik, tajnik tudi. Če je kaka napaka, naj se skuša odpraviti. Devet tisoč udov pa vender ne bote hoteli obsoditi, da ne vedo kaj delajo. (Tu je nastal dolgotrajen vihar. Gospod Klun je v potu svojega obraza pomiril nav-zočne zborovalce.) Gospod Koblar zaključil: Družba sv. C. in M. je po pravih dobra družba (Klici: Zdaj ne!), zato krepko podpiram nasvet, da se ta družba toplo priporoča.

Zdaj pa reci dragi čitatelj, ali moreš umeti take in enake srdite prizore proti naši prevažni šolski družbi? Iz vsega tega, kar smo povedali, si pa vender spoznal, kake prijatelje ima družba sv. C. in M. na Kranjskem in — žalibog — tudi že drugod; umevno je torej, zakaj podružnice na Kranjskem veliko prerevno delujejo.

Ta dogodek nam je pa tudi zlato poučilo, s ka-kimi življi imamo opraviti na Slovenskem. Zarotili so se proti vsemu, kar je narodno; povsod najdejo kak povod da hujskajo in dražijo: Ako pa se-jejo veter, želi bodo vihar! Nikar naj ne pričakujejo, da se bo naš narod klanjal takim na-petežem. Nikoli! Komur niti družba sv. C. in M. ni več po volji, s takim človekom sploh ni več vredno resno računati. Kdor zasramuje celó take duhovnike, kakršni so na čelu naše šolske družbe, zasluži vse drugo prej nego ono viharo ploskanje, s katerim so pri Ljubljanskem katoliškem shodu odlikovali — dr. Šušteršiča. Pustite nam nam naše Zupane, naše Žlogarje, Vrhovnike, Gregorčiče ter zapodite nekatere kričace, v prvi vrsti onega Šušteršiča, pa zavлада na Slovenskem blagodejni mir, ki bo znamenje najlepše prihodnosti za vero in narodnost na Slovenskem.

Oni velečastiti gospodje, ki vodijo našo šolsko družbo, pa naj bodo prepričani, da dežela Goriška — razun poščice kričacev — je za njimi. Slovenci

na Goriškem hočemo pokazati, da znamo ceniti svoje zaslužne moč, pa tudi po vrednosti zavrčati tiste, ki le zdražbo in sovražstvo sejejo po Slovenskem.

Izlet „Ljubljanskega Sokola“ v Jesenice dne 11. septembra 1892.

Najlepšim izletom, katere je kdaj priredil vrli „Sokol“, smemo prištevati tudi nedeljski izlet v prekrasno našo gorenjsko stran. Rekli smo, da ta izlet ima nekako svojo zgodovino in res je tako. Hujskalo se je proti društvu to pot tudi od strani, od katere bi pošten človek tega ne bil nikdar pričakoval. Brumni „voliček“, ki se je bil oglasil iz Rovt, ostal je pa čisto sam, niti jednega svojih tovarišev ni privabil, in to iz prav lahko umljivega uzroka, ker takih „voličkov“, ki bi se plašili pred rudečo sokolsko srajco na slovenski, gorenjski zemlji, sploh ni. Glas fanatičnega „volička“ ostal je glas upijočega v puščavi in od samega srma skril se je še on. Sava pa je mirno valila svoje valove in ni ji bilo treba nositi po njej plavajočih sokolskih peres, kakor je to v veliko veselje naših nemških nasprotnikov prorokoval „Slovenček“ — voliček. Domačemu hujskacu pridružila se je Graška „Tagespošta“ in javkala že ves teden naprej, da bodo ti rudečesrajčniki razburili vso dozdej tako mirno gorenjo Savsko dolino itd. Kakor da bi nam bilo v Gradec k stari teti hoditi vprašat, kam naj hodimo na svoji domači zemlji! A vsa ta hujskanja neso imela nobenega uspeha. Akopram je deževalo ves teden in se je še skoraj zadnji dan hotelo odložiti izlet, vstrajal je „Sokol“ in njegovi prijatelji z njim in najkrasnejši dan ter navdušen vzprejem bil jim je lepo plačilo za to vstrajnost.

Okolu 200 oseb odpeljal je posebni vlak v nedeljo zjutraj iz Ljubljane, mej njimi nad 40 Sokolov v društveni obleki. Domžalska godba zasvirala je na peronu in na vsaki postaji, kjer je vedno naraščalo število izletnikov, katerih se je posebno veliko pridružilo v Kranji in že prej nekaj v Loki, pozneje pa na daljnih postajah. Krasna je bila vožnja do Jesenic, kjer je pričakovala velika množica naroda društvo. Na kolodvoru pozdravila sta Sokola in goste gg. posestnika Anton Treven iz Save in Al. Schrey iz Jesenic, poudarjajoča, da oficijelni vzprejem se bode vršil pri slavaloku v Jesenicah, kjer je že čakala Sokole deputacija gospodičin v narodnih nošah, gosp. župan in veliko naroda. Mej pokanjem topičev in godbo dospel je dolgi sprovod do slavaloka na katerem je bilo čitati: „Svoji k svojim! Sokoli junaci, pozdravljamo Vas na zemlji domači“ — na drugi strani pa: „Sokol budi, budi slovenski rod, mir in sloga vladajta povsod.“ Župan Jeseniško-Savske občine g. Jož. Klinar pozdravil je s prisrčnimi besedami Sokola, katerega starosti je izročila gospodična Minča Erženova krasen šopek iz planinskih belic in navdušeno zložen poetičen pozdrav, osem gospodičin v narodnih nošah pa je delilo šopke Sokolom. Po krasno nakičeni vasi, kjer so bili postavljeni mlaji in je vibralo mnogo narodnih zastav, dospeli smo do g. Schreya prostorov, kjer se je imela vršiti veselica.

Ob 10. uri korakal je Sokol z godbo k sv. maši, pri kateri je prav izborna pelo društvo „Ljubljana“. Posebno mogočno donela je po Božjem hramu Jenkova „Molitev“. Ob 11. uri šla je vsa družba z godbo na čelu do novih fužin na Savi, kjer je vodja industrijske družbe kranjske g. Karol Luckmann jako ljubeznivo vzprejel goste in jim sam osebno razkazal zares veliko podjetje. Za prijaznost se mu je starosta Hribar prisrčno zahvalil pri odhodu. Tudi na Savi bil je postavljen krasen slavalok z napisom: „Vrlim Sokolom gromoviti Živio“, v slovenskih grbih pa je bila natisnena Vodnikova pesem „Od nekdanj že tukaj stanuje moj rod“ itd. Raz hiš so vibrale narodne zastave, za fužinskim poslopjem pa so pokali topiči. Narod je povsod pozdravljal Sokole. Ob 1. uri bil je banket, katerega so se udeležili g. župan Klinar, g. Treven, g. Schrey, vseh osem gospodičin deputacije in mnogo domačinov. Starosta Hribar nazdravil je g. županu, slavnostnemu odboru, g. Trevnu in vsem, ki so društvo vzprejeli tako navdušeno. Zares krasen dan bi bili zamudili, da nismo prišli in se dali plašiti po silno neugodnem vremenu minulih dni. Gospodična Matilda Grilova prečitala je nastopni pozdrav Sokolu: Pozdravljen sredi naših gor — Stremljetih do neba — Pozdravljamo Te radostno — Iz duše iz srca — Slovanstva Ti branitelj — Sokolske ideje nositelj — Prišel ledino si orat —

Oj dobro došel tisočkrat — Nebo Ti delo blagoslovi — Da slave se vzbude sinovi — Pod barjak da zbero se Tvoj — Pripravljeni na brabri boj — Ljubljanski Sokol dika Ti — Vseh društev si slovenskih — Pozdravljen bodi tisočkrat — Na skalnih tleh gorenjskih! — Slovenske občine Jeseniške vrlimu Sokolu v prijazen spomin. Jesenice—Sava 11. septembra 1892. Na to je g. drd. Kušar napil vrlim Slovenkam v prav navdušeni besedi, želeč, da bi bile kakor nekdanje Spartanke. Župan gosp. Klinar se je zahvalil za zdravico starosti in izrazil, kako veseli vse prebivalce, da je Sokol se spomnil tega že malo pozabljenega kraja ob meji, kjer je treba podkrepiti domač jezik in ljubezen do slovenske domovine. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Nadvojvoda Karol Ludovik,) kateri pride v sredo ob 1/10. uri zvečer v Ljubljano, mudil se bo tisti dan tudi v Celji in Mariboru ter se odpeljal v četrtek opoldne v Beljak, od tod pa še isti dan v Celovec. Nj. cesarska visokost nadvojvoda ogledal si bo v vseh teh mestih zavode društva „rudečega križa“.

— (O sobne vesti.) V območji Tržaškega poštnege in brzojavnege ravnateljstva imenovani so poštними asistenti nastopni poštni praktikanti gg.: Leopold Vizjan, Emil Ankerst, Ivan Junc v Ljubljani in Fr. Berger, N. Puecher, Fr. Zornik, J. Lin, A. Renner, A. Falzari, Jožef Loj, Jožef Petrič, J. Taft, A. Korschner, Henrik Šušteršič, A. Amhäuser, E. Polst, K. Dalle-Feste, K. Pellegrini, Fr. Poljak, F. Galateo in H. Mitri v Trstu.

— (Otvoritev deželnege gledališča.) Odbor Dramatičnega društva je sklenil, slovesno otvoriti novo deželno gledališče na dan 29. septembra t. l.

— (Dramatično društvo v Ljubljani) poslalo je g. Ivana Toporiša v dramatično šolo na Dunajskem konservatoriju v ta namen, da se izobrazi kot igravec in da potem prevzame mesto učitelja na dramatični šoli Dramatičnega društva v Ljubljani. Gosp. Ivan Toporiš, ki je jako izobražen mož, ostane leto dni na konservatoriju in se potem vrne v Ljubljano.

— (Odvetniška zbornica kranjska) imela je, kakor smo bili naznanili, dne 10. t. m. izveuredni občni zbor. Graški odvetniški klub sestavil je bil namreč meseca marca t. l. spomenico, katera se peča z današnjim stanjem odvetništva, posebno s hudo konkurenco, katero provzročujejo zakotni pisarji, ter s težavami, ki so celemu stanu s tem nastale, da se je odpravil po zakonu iz leta 1868. „numerus clausus“. Nasvetujejo se sredstva, zlasti ostri zakoni v obrambo pred zakotnimi pisarji, ter predlaga se znova uvesti „omejeno število“. Dne 20. majnika t. l. pridružila se je Graška odvetniška zbornica tej spomenici z vsemi glasovi proti dvema, ob enem pa je tudi sklenila, poslati jo vsem drugim zbornicam v pretres ter jih povabiti, naj se pridružijo izrečenim zahtevam. Zadnjo soboto se je kranjska zbornica bistveno izrekla za „numerus clausus“ in se sploh pridružila sklepom Graške odvetniške zbornice.

— (Sokolska telovadnica) ostane zaradi nekkih poprav ta teden zaprta.

— (Včerašnji veliki semenj) je bil le srednje dobro obiskan. Na živinski trg prignalo se je 1055 konj in volov, 395 krav in 61 telet, skupaj 1511 glav. Kupčija je bila srednja, kajti zunanjih kupcev prišlo je le malo. Živahna je bila kupčija s konji, katerih se je do 200 res izredno lepih prignalo na semenj, kar kaže dobri napredek konjereje v naši deželi. V družih strokah kupčije je bil promet majhen in celo trgovina na starinar-skem trgu ni bila tako živahna kakor drugi krat.

— (Vodovod na Vrhniki.) Komisija za zdravstvene reči, ki je bila te dni na Vrhniki, sklenila je na predlog okrajnega zdravnika in zdravstvenega svetnika g. dr. Kaplerja, da se popolnoma zapre jeden javni vodnjak na Vrhniki; tako se bode v kratkem napravil tri kilometre dolg vodovod iz Črnega vrha do Vrhnike. Na ta način dobili bodo Vrhnicanje izvrstno pitno vodo, kar je gotovo lep napredek, ki ga z veseljem pozdravljamo.

— (Davica) pokazala se je poslednji čas precej hudo v Kranji. Zbolelo je 13 otrok, dva pa sta umrla. Tudi v Podrečah v občini Mavčice zbolelo je 8 otrok in so umrli 3 za isto boleznijo.

— (Darilo za rešitev življenja) priznala je dež. vlada v Ljubljani g. Karolu Depoli-ju v Kranji v znesku 26 gld. 25 kr. G. Depoli rešil je namreč z nevarnostjo svojega življenja dne 19. avgusta v Kokri pekarskega pomočnika Urba Arha.

— (Občinska volitev.) V Št. Lambertu v Litijskem okraji bil je voljen županom posestnik g. Valentin Vozel iz Golč, občinskimi svetovalci pa posestniki gg. Valentin Boltin, Frid. Berdajs in Jan. Grošelj.

— (Šola na Grmu.) Vsled odloka deželnege odbora z dne 6. t. m., št. 7920, naznanja s tem vodstvo kmetijske šole na Grmu, da se prošnje za sprejem in za deželne ustanove vlagajo še lahko do 30. septembra t. l.

— (Kmetijska podružnica v Novem mestu) skienila je, prirediti povodom razstave goveje živine za politični okraj Novomeški popotno predavanje o živinoreji, in sicer dne 18. t. m. v Mirnipeči, 25. t. m. v Št. Petru in 2. oktobra t. l. v Toplicah. Predaval bode podružnični načelnik g. V. Rohrmann, pristav na Grmu.

— (Shod volilcev,) ki ga je sklical državni poslanec kanonik dr. Gregorec v Mali nedelji, obnesel se je sijajno. G. dru. Gregorc izrekli so volilci zahvalo in priznanje, zlasti so z burnimi Živio-klici odobravalii snovanje jugoslovanskega kluba in teženja po združenji vseh Slovencev v jedno upravno skupino. Dne 18. t. m. skliče isti gospod poslanec svoje volilce v Slatini in dne 25. t. m. pri Sv. Janži na Dravskem polju.

— („Savinjsko učiteljsko društvo“) bode zborovalo v četrtek dne 15. t. m. popoldne ob 2. uri v Gomilski v šolskem poslopji. Dnevni red: 1. Pozdrav. 2. Zapisnik. 3. Poročilo „zaveznih“ delegatov. 4. Prosto predavanje. 5. Poslovilo. 6. Nasveti.

— (Griža.) V vasi Podvin v občini Polžela pri Vranskem razširja se griža čudovito hitro. Pomrlo je že mnogo otrok. Okrajno glavarstvo v Celji izdalo je potrebne sanitarne navedbe.

— (Na državni veliki realki v Trstu) vzprejemali se bodo dijaki dne 14. in 15. t. m. od 9. do 12. ure dopoldne. Vzprejemni izpiti se bodo vršili dne 16. in 17. septembra, ponavljalni izpiti pa od 15. do 18. septembra.

— (Obelisk za Trst.) Že l. 1847. kupil je tedanji generalni konzul v Aleksandriji velik obelisk, ki so ga izkopali na nekem tamošnjem vrtu, ter ga poklonil Tržaškemu mestu proti temu, da ga mesto prepelja v Trst. Iz raznih uzrokov se to ni zgodilo do danes in še le zdaj bodo prevedli vsled sklepa mestnega zastopa Tržaškega omenjeni obelisk v Trst. Obelisk je visok 71 čevljev in je iz rudečega granita, podstavek pa ima iz črnega porfira. Že prej jedenkrat hotela ga je prepeljati avstrijska vojna ladija v Trst, a bil je prevelik.

— (Novo vino.) Tržaški magistrat prepovedal je z ozirom na sanitarne razmere točiti do 15. oktobra kakeršnokoli novo vino, od 16. oktobra naprej pa je smeti točiti novo vino le z dovoljenjem mestnega fizikata, katero je za vsak slučaj posebe dobiti. Kdor bi vzlac temu točil novo vino, temu se vino konfiscira, on pa izgubi licencijo.

— (Morski volk v Tržaškem pristanišču.) Načelnistvu pristanišča v Trstu se je javilo, da je krmilar necega parobroda, zasidranega v vnanjem pristanišču videl 8—9 metrov dolzega morskega psa.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 13. septembra. Taaffe odpotoval v Nalžov.

Praga 13. septembra. Gledé na poročilo nekaterih časnikov, da je obolel iz Hamburga došli Leon Kahn za sumno boleznijo, konstatuje se uradno, da je dotičnik popolnoma zdrav.

Potsdam 13. septembra. Cesarica povila nocoj princezinjo.

Pariz 13. septembra. Do sinoči ob 10. uri naznanjenih 20 slučajev kolere s smrtnim izidom.

Narodno-gospodarske stvari.

— Sirarska zadruga v Bohinjski dolini dela prav uspešno. Večina sira prodaja se na Primorsko. V poslednjem času naredilo se je baje 40.000 kilogramov domačega bohinjskega sira, ki si je pridobil dobro ime in donasa Bohinjski dolini lep dobiček.

— Dobava pšenice. C. in kr. intendancija 13 voja v Zagrebu naznanila je po c. in kr. intendanciji 3. voja v Gradci, da kupi c. in kr. vojaški erar po trgovskem običaju 3000 meterskih stotov pšenice in sicer potom vojaškega preskrbovalnega magazina v Oseku event. v Sl. Brodu. Od dajni termini določeni so za sredo oktobra, novembra in decembra 1892. ter sredo januarja, februarja, marca, aprila in maja 1893. Pismene kupne ponudbe vložiti je najkasneje do 16. septembra t. l. 11¹/₂ ure dopoldne pri c. in kr. intendanciji 13. voja v Zagrebu. Natančnosti poizvedo se iz pogodnega zvezka z dne 5. sept. t. l., katerega je dobiti ali pri napominanej intendanciji ali pa pri vojaških preskrbovalnih magazinih v Zagrebu, Oseku, Sl. Brodu, Petrovaradinu in pri podružničnem magazinu v Karlovcu. Aviso glede te dobave pogleda se lahko tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

Geneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznanega, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštne povzetti razpošilja ta prašek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh škatljic se ne pošilja. 1 (42—13)

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrto leta 1 gld. 15 kr.

Listnica upravnistva.

Gospod D. K. v S. Vaša naročnina je sedaj plačana do konci septembra. Pozdrav!

Umrli so v Ljubljani:

9. septembra: Franc Spindler, trgovski pomočnik, 19¹/₂ leta, Krakovski nasip št. 6, tuberkuloza.
10. septembra: Anton Brozovič, krojačev sin, 11 mesecev, Emonska cesta št. 19, katar v črelih. — Alojz Zul, kajzarjev sin, 4 mesece, Illova št. 46, driska. — Helena Flere, hišna posestnica, 56 let, Gruberjeve ulice št. 9, pyaemie.
12. septembra: Franc Oblak, posestnikov sin, 11 mesecev, Tržaška cesta št. 31, catarrh. intestin.

V deželni bolnici:

9. septembra: Helena Anžur, gostilja, 40 let, s čna hiba.

75.000 goldinarjev glavni je dobitek velike 50 krajcarske loterije. Opozarjamo naše cenjene čitatelje, da bode žrebanje že dne 15. oktobra.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. sept.	7. zjutraj	741.8 mm.	8.6° C	sl. svz.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	741.2 mm.	21.2° C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	742.1 mm.	13.6° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 14.5°, za 0.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 13. septembra t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	96.75	96.65
Srebrna renta	96.40	96.35
Zlata renta	115.85	115.80
5% marcna renta	100.40	100.45
Akcije narodne banke	995.—	996.—
Kreditne akcije	314.25	313.25
London	119.75	119.75
Srebro	—	—
Napol.	9.51	9.51
C. kr. cekini	5.69	5.69
Nemške marke	58.72 ¹ / ₂	58.72 ¹ / ₂
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld. 25 k.
Državne srečke iz l. 1864	100	185
Ogerska zlata renta 4 ¹ / ₂	—	112
Ogerska papirna renta 5%	—	100
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 ¹ / ₂ zlati zast. listi	—	117
Kreditne srečke	100 gld.	189
Rudolfove srečke	10	24
Akcije anglo-avstr. banke	120	151
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	240

Zahvala.

Za mnoge dokaze sočutja mej boleznijo, kakor o smrti naše ljubljene matere, oziroma tašče in babice, gospe

Helene Flere roj. Stupar
mesarice in hišne posestnice

za mnogobrojno spremstvo drage rajneke do zadnjega počivališča, za darovane lepe vence, izrekamo vsem, zlasti gg. c. kr. poštним uradnikom, poštne mu osobju, potem gg. od domobranstva in gg. mesarjem našo najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 13. septembra 1892.

(1027)

Žalujemo ostali.

Tužnega srca naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je moja ljubljena soproga, gospa

Ivana Kramar roj. Dornig
kavarnarica

danes ob 12. uri po noči, po dolgi bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, v 39. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb drage pokojne bode v sredo, dne 14. septembra, ob 5. uri popoldne iz deželne bolnice na pokopališče sv. Krištofa.

Svete maše zadušnice brale se bodo v mnogih cerkvah.

Draga rajnika bodi priporočena v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, dne 13. septembra 1892.

Josip Kramar

(1028)

kavarnar, — soprog.

Sveže došlo!

MAGGIJEVA zabela za juhe

se dobiva pri Ivanu Luckmann-u.

(785—13)

Močan deček iz dobre ljubljanske obitelji, z najmanj 2. razredom srednje šole, vzprejme se takoj za

učenca

v trgovino z železnicno Andr. Druškovlč-u, Mestni trg št. 9/10. (1029—1)

Komí

izvrsten prodajalec, nemškega in slovenskega jezika v govoru in pisavi popolnoma zmožen, se vzprejme. Ponudbe upravnistvu „Slov. Naroda“ pod „Dolenjsko“. (993—5)

Pri

Karolu Till-u
Špitalske ulice šte. 10.

Velika zaloga

vseh (1024—2)

šolskih potrebščin

po predpisu gg. učiteljev in profesorjev.

Malinov sirup.

Priljubljen je prav skrbno s parom iz najčistejših lepodiščnih gorskih malin. Steklenica 1 kg. 65 kr., male steklenice po 35 kr. Na vago po 55 kr. kg. Razpošilja se tudi v pletenih steklenicah po 3¹/₂ kg. malinčnega sirupa poštne teže po 10 kg., po 20 kg., po 40 kg. Stkl. za poskušnjo zastoj in franko.

Piccolijeva lekarna „Pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (59—8)

Velika 50 krajcarska loterija.

Glavni dobitok

goldinarjev **75.000** goldinarjev

(957—9)

Srečke po 50 kr. priporoča J. C. Mayer v Ljubljani.

Zadnji mesec.

Knjigarna KLEINMAYR & BAMBERG

v Ljubljani

Kongresni trg šte. 2

priporoča svojo

popolno zalogo

vseh v tukajšnjih in vnanjih učnih zavodih uvedenih

šolskih knjig

v najnovejših izdajah, broširane in v močnem vezu, po najnižjih cenah. (1026—2)

Katalogi o uvedenih učnih knjigah dobé se zastoj.

Anton Zagorjan

prodaja

v „Slov. Matice“ hiši, na Kongresnem trgu št. 7 v Ljubljani

učne knjige za ljudske šole

papir

vse pisalne in risalne potrebščine.

V zalogi (997—5)

ima vedno le najboljše in cenó blago.